

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 10C/466/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214209669
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulgan
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2016:6214209669.6

Rozhodnutie

Okresný súd Veľký Krtíš, samosudcom JUDr. Jánom Šulganom, v právnej veci navrhovateľa AB 1 B. V., registračné číslo: 560 07 043, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, 1077XX, Holandské kráľovstvo, zastúpený Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., IČO: 47234679, so sídlom Piaristická 707/25 911 01 Trenčín, pobočka kancelárie a adresa pre doručovanie, Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, proti odporcovi D. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/XX, XXX XX J. U., t.č. na neznámom mieste v Severnom Írsku, v konaní zastúpenom opatrovníkom D. Y., súdnou tajomníčkou Okresného Súdu Veľký Krtíš, o zaplatenie 345,47 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 214,88- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne z dlžnej sumy od 17.04.2014 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi účelne vynaložené trovy konania pozostávajúce z časti zaplateného súdneho poplatku vo výške 5,-Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 20,26 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku

odôvodnenie:

Podaným návrhom doručeným Okresnému súdu dňa 29.12.2014 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu k úhrade sumy 345,47 Eur spolu s vyčísleným ročným úrokom z omeškania vo výške 12,13 Eur a úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 345,47 Eur od 17.12.2014 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že dňa 12.08.2013 uzatvoril právny predchodca navrhovateľa s odporcom Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 301,-Eur. Odporca sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 12 mesačných splátkach po 31,06 Eur. Odporca bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom Výpise čerpania splátok a úhrad. Navrhovateľ v zmysle zákona vyzval odporcu listom zo dňa 31.03.2014 k splateniu celého zostatku úveru v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Navrhovateľ si v konaní uplatnil istinu vo výške 120,44 Eur, úrok vo výške 35,75 Eur, zosplatnenú istinu vo výške 141,28 Eur, upomienku II vo výške 48,- Eur spolu s vyčísleným ročným úrokom vo výške 12,13 Eur (od 17.04.2014- pätnásť deň od odoslania výzvy do dňa vyhotovenia návrhu, t.j. do 16.12.2014).

Súd vydal vo veci dňa 04.03.2015 platobný rozkaz č. 2Ro/653/2014- 41. Z dôvodu neznámeho pobytu odporcu v zahraničí súd platobný rozkaz zrušil a Uznesením č. 10C/466/2015-69 zo dňa 25.02.2016 ustanovil odporcovi opatrovníka v osobe D. Y., súdnej tajomníčky Okresného súdu Veľký Krtíš, s ktorým súd ďalej pokračoval v konaní.

Súd prejednal vec v zmysle § 115 a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania nakoľko ide o drobný spor. Postupoval pri tom podľa ustanovenia § 156 ods. 3 O.s.p. a oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia

rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením. Na termín verejného vyhlásenia rozsudku sa nedostavili účastníci, právny zástupca navrhovateľa ani ustanovený opatrovník.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to písomným podaním navrhovateľa, oznámením o postúpení pohľadávky s predžalobnou výzvou zo dňa 17.11.2014 spolu s podacím hárkom, úverovou zmluvou zo dňa 12.08.2013 spolu s úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. - duo, výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 31.03.2014 spolu s podacím hárkom, výpisom čerpania splátok a úhrad.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav. Právny predchodca navrhovateľa Home Credit Slovakia a.s., ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli dňa 12.08.2013 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 301,- Eur za účelom kúpy tovaru u predajcu ELPO plus s.r.o., Venevská 761, Veľký Krtíš. Úver mal byť splatený v 12 mesačných splátkach po 31,06 Eur. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 31.03.2014 postúpil právny predchodca navrhovateľa navrhovateľovi pohľadávku voči odporcovi. Postúpenie pohľadávky bolo odporcovi oznámené dňa 17.11.2014.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 z.č. 129/2010 účinného v čase uzatvorenia zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať o. i. tieto náležitosti:

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 účinného v čase uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva..

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Z dôkazov predložených navrhovateľom vyplýva, že sa jedná o úverovú zmluvu, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou. Spotrebiteľská zmluva, teda zmluva medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadá pod ochranu upravenú § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto právny predchodca navrhovateľa bol odo dňa uzavretia zmluvy s odporkyňou v postavení dodávateľa a odporkyňa v postavení spotrebiteľa. Aj po postúpení pohľadávky je potrebné poskytnúť odporkyňi právnu ochranu. Súd považuje za preukázané, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú pretlač, teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu podľa svojej predstavy naformuloval, alebo zmluvný vzťah nevznikne. Za takého stavu je spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu. Zákom č. 150/2004, ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník bola prebratá aj smernica Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. V zmysle čl. 3 smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Súd poukazuje na to, že posudzovaná úverová zmluva svojim rozsahom, štruktúrou je štandardnou adhéznou zmluvou, pre ktorú je typický neprehľadný text s odkazom na úverové zmluvné podmienky tvoriacu neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa názoru súdu zmluva uzatvorená medzi účastníkmi obsahuje viaceré zmluvné podmienky, ktoré sú neprimerané. Ide najmä o ustanovenie o uzatvorení revolvingovej zmluvy ako neoddeliteľnej súčasť zmluvy. Revolvingová zmluva bola v podstate odporcovi vnútená, hoci o ňu nežiadal a ani revolving nakoniec nečerpал. Z hľadiska menšej informovanosti je odporca v znevýhodnenom postavení oproti navrhovateľovi a používanie tejto podmienky umožňuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach na strane odporkyne. Keďže k čerpaniu revolvingu nedošlo, súd sa preto ustanovením o uzatvorení revolvingovej zmluvy ďalej nezaoberal.

Súd ale zistil, že uzatvorená zmluva nie je v súlade s ustanoveniami z.č. 129/2010 Z.z., najmä neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom. Zo zmluvy nie je zrejmé, čo tvorí súčasť splátky a v akej výške (istina, úrok, poplatky). Súd preto posúdil zmluvu ako zmluvu, v ktorej chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) cit. zák.). Z prehľadu NBS súd zistil, že priemerná úroková sadzba, ktorú poskytujú obchodné banky v sledovanom období august 2013 s dobou splatnosti do

1 roka bola 11,55% Dohodnutá úroková sadzba 38,29% je viac ako trojnásobkom takto uvedenej priemernej úrokovej sadzby, čo súd považuje za rozpor s dobrými mravmi. Súd v zásade rešpektuje zvýšenú úrokovú sadzbu u klientov, ktorí sú nepriechodní u bánk, zohľadňujúc zvýšenú mieru rizika, ale stanovená hodnota úrokovej sadzby nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, čo v tomto prípade podľa názoru súdu nie je. Súd preto ustanovenie o úrokovej sadzbe považuje za neplatné. Keďže ide o absolútnu neplatnosť, súd nemôže takto určenú úrokovú sadzbu znížiť na prijateľnú hodnotu, ale posúdil zmluvu ako zmluvu, v ktorej úroková sadzba uvedená nie je (§ 9 ods. 2 písm. i) cit. zák.). Na základe uvedeného súd považuje za preukázané, že v zmluve chýbajú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. i) a l) zákona č. 129/2010 Z.z., preto podľa § 11 ods. 1 písm. b) cit. zák. je zmluva považovaná za zmluvu bezúročnú a bez poplatkov. Navrhovateľ by tak mal nárok na vydanie rozdielu medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a splatenými splátkami. Súd z vykonaného dokazovania považuje za preukázané, že odporcovi bol poskytnutý úver vo výške 301,- Eur a odporca splatil veriteľovi sumu 86,12 Eur. Navrhovateľ má nárok na vyplatenie rozdielu vo výške 214,88 Eur. V tejto časti považuje súd návrh navrhovateľa za dôvodný a preto zaviazal odporcu k úhrade uvedenej sumy.

Podľa § 517 ods. 2 súd považuje za preukázané, že odporca je s plnením peňažného dlhu v omeškaní. Navrhovateľ si vyčíslil úrok z omeškania od 17.04.2014, t. z. 15 dňom od odoslania výzvy do dňa vyhotovenia návrhu t.z. do 16.12.2014, zo žiadanej sumy 345,47 Eur a úrok z omeškania od 17.12.2014 do zaplatenia. Keďže súd nepriznal celý nárok, priznal úrok z omeškania len z priznanej sumy, nevyššoval úrok z omeškania z priznanej čiastky za obdobie od 17.04.2014 do 16.12.2014 a od 17.12.2014 do zaplatenia, ale o úroku z omeškania rozhodol tak, že nároky spojil a priznal úrok z omeškania od 17.04.2014 do zaplatenia.

Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie upomienky II, navrhovateľ jeho uplatnenie odvodzuje od ustanovenia hl. 18 § 1 úverových zmluvných podmienok. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že sa odporca s úverovými podmienkami oboznámil, tie nie sú podpísané a súd sa neuspokojil s konštatovaním, že všeobecné úverové podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ani s odkazmi na ustanovenia týchto podmienok písanými drobným písmom, čo môže u spotrebiteľa vzbudiť dojem, že ide o nepodstatné ustanovenia zmluvy. Odplata za upomienky je voči istine neprimeraná a navyše navrhovateľ ani nepreukázal odoslanie upomienok. Pokiaľ by navrhovateľ preukázal odoslanie upomienok, súd by mu priznal nárok na primeranú náhradu hotových výdavkov. Keďže navrhovateľ odoslanie nepreukázal, súd návrh v časti náhrady za upomienky II považuje za bezdôvodný a preto ho zamietol.

Pri určení trov konania súd vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiaden z účastníkov konania nemá na náhradu trov konania právo. Navrhovateľ mal úspech v pomernej časti, keď zo žiadanej sumy 345,47 Eur mu súd priznal 214,88 Eur. Miera úspechu navrhovateľa je 62,20% a neúspechu 37,80%. Rozdiel úspechu a neúspechu navrhovateľa tak predstavuje podiel 24,40%. Navrhovateľ si uplatnil náhradu zaplateného súdneho poplatku 20,50 Eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 83,04 Eur za dva úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava, písomné podanie na súd po 26,56 Eur + 2x režijný paušál 8,04 Eur + 20%DPH). Súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 24,40%. Zo zaplateného súdneho poplatku tak priznal 5,- Eur a z trov právneho zastúpenia 20,26 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Banská Bystrica.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uznesením ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli doteraz uplatnené.
- f) Rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vo veci (§205 ods. 2 O.s.p.)

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môžu odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.)

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov)